

องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ Bangkok Mass Transit Authority

สำนักงานใหญ่ เลขที่ ๑๓๑ ถนนวัฒนธรรม เขตห้วยขวาง กทม. ๑๐๓๒๐
โทร. ๐-๒๒๕๖-๐๓๓๙, ๐-๒๒๕๖-๐๗๔๑-๔, ๐-๒๒๕๖-๐๗๕๐-๒ โทรสาร ๐-๒๒๕๗-๒๑๘๙

(ถ้าเนา)
ข้อบังคับองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ

ฉบับที่ ๑๘๕

ว่าด้วยวินัย การสอบสวน การลงโทษ และการอุทธรณ์การลงโทษพนักงาน

พ.ศ. ๒๕๖๒

เพื่อให้การปฏิบัติงานขององค์การเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและสอดคล้องตามประกาศคณะกรรมการแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ เรื่องมาตรฐานขั้นต่ำของสภาพการจ้างในรัฐวิสาหกิจ เห็นสมควรปรับปรุงข้อบังคับองค์การ ว่าด้วยวินัย การสอบสวน การลงโทษ และการอุทธรณ์การลงโทษพนักงาน ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๐ (๓) แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ พ.ศ. ๒๕๑๙ จึงให้ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ ฉบับที่ ๑๘๕ ว่าด้วยวินัย การสอบสวน การลงโทษ และการอุทธรณ์การลงโทษพนักงาน พ.ศ. ๒๕๖๒”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

๓.๑ ข้อบังคับองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ ฉบับที่ ๔๖ ว่าด้วยวินัย การสอบสวน การลงโทษ และการอุทธรณ์การลงโทษพนักงาน พ.ศ. ๒๕๒๔

๓.๒ ข้อบังคับองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ ฉบับที่ ๖๗ ว่าด้วยวินัย การสอบสวน การลงโทษ และการอุทธรณ์การลงโทษพนักงาน (แก้ไขเพิ่มเติมครั้งที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๓๑

๓.๓ ข้อบังคับองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ ฉบับที่ ๗๘ ว่าด้วยวินัย การสอบสวน การลงโทษ และการอุทธรณ์การลงโทษพนักงาน (แก้ไขเพิ่มเติมครั้งที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔

๓.๔ ข้อบังคับองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ ฉบับที่ ๑๐๓ ว่าด้วยวินัย การสอบสวน การลงโทษ และการอุทธรณ์การลงโทษพนักงาน (แก้ไขเพิ่มเติม) พ.ศ. ๒๕๓๙

๓.๕ ข้อบังคับองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ ฉบับที่ ๑๒๑ ว่าด้วยวินัย การสอบสวน การลงโทษ และการอุทธรณ์การลงโทษพนักงาน (แก้ไขเพิ่มเติมครั้งที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓

บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ และคำสั่งอื่นใดที่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ให้ใช้ข้อบังคับ

นี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“องค์การ” หมายความว่า องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ

“คณะกรรมการองค์การ” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารกิจการองค์การขนส่งมวลชน
กรุงเทพ

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ

“พนักงาน” หมายความว่า พนักงานองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ลูกจ้างองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ

“เงินเดือน” หมายความว่า อัตราเงินเดือนสำหรับพนักงานรายเดือนหรือค่าจ้าง
รายวันจำนวน ๒๖ วัน สำหรับพนักงานรายวัน ทั้งนี้ไม่รวมเงินเพิ่มอย่างอื่น

หมวด ๑

วินัยและการรักษาวินัย

.....

ข้อ ๕ พนักงานมีหน้าที่ต้องรักษาวินัยโดยเคร่งครัดอยู่เสมอ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามถือว่า
ผู้นั้นกระทำความผิดวินัย จักต้องได้รับโทษตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

ข้อ ๖ พนักงานต้องรักษาวินัยตามที่กำหนดไว้ดังต่อไปนี้

๖.๑ ต้องสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยตามรัฐธรรมนูญด้วยความบริสุทธิ์ใจ

๖.๒ ต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต และเที่ยงธรรม

ห้ามมิให้อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ของตนไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือ
ทางอ้อม หาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น

การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยเจตนา เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์
ที่มิควรได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ และเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

๖.๓ ต้องตั้งใจปฏิบัติตามข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง แบบแผนและวิธีปฏิบัติขององค์การ
และต้องสนใจในระเบียบปฏิบัติของส่วนราชการหรือสถาบันอื่นที่เกี่ยวข้องกับกิจการในหน้าที่ของตน รวมทั้ง
มติคณะรัฐมนตรีด้วย

การประมาทเลินเล่อในการปฏิบัติหน้าที่หรือจงใจไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคแรก
เป็นเหตุให้เสียหายแก่องค์การอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

๖.๔ ต้องรักษาความลับขององค์การ

การเปิดเผยความลับขององค์การ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่องค์การอย่างร้ายแรง
เป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง

๖.๕ ต้องปฏิบัติตามคำสั่งผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งในหน้าที่โดยชอบด้วยกฎหมายหรือระเบียบ
ข้อบังคับหรือคำสั่งขององค์การ ห้ามมิให้ขัดขืนหรือหลีกเลี่ยง

การขัดขืนหรือหลีกเลี่ยง ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งผู้บังคับบัญชาตามวรรคแรกเป็นเหตุให้
เสียหายแก่องค์การอย่างร้ายแรง เป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง

๖.๖ ต้องปฏิบัติหน้าที่โดยมิให้เป็นการกระทำการข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตน เว้นแต่
ผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปเป็นผู้สั่งให้กระทำ หรือได้รับอนุญาตเป็นพิเศษชั่วคราว

๖.๗ ต้องไม่รายงานเท็จ หรือเสนอความเห็นที่ไม่สุจริตต่อผู้บังคับบัญชา การรายงาน
โดยปกปิดข้อความซึ่งควรต้องบอก ถือว่าเป็นการรายงานเท็จด้วย

การรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา เป็นเหตุให้เสียหายแก่องค์การอย่างร้ายแรง เป็นการผิด
วินัยอย่างร้ายแรง

๖.๘ ต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่กิจการขององค์การ จะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่มิได้
การละทิ้งหน้าที่หรือขาดงานติดต่อกันในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบวันโดยไม่มีเหตุ
อันสมควรเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

๖.๙ ต้องสุภาพเรียบร้อย ต้อนรับ ให้ความสะดวก ให้ความเป็นธรรม และให้ความ
สงเคราะห์แก่ประชาชนผู้มาติดต่อกับองค์การในกิจการอันเกี่ยวกับหน้าที่ของตนโดยไม่ชักช้า ห้ามมิให้ดูหมิ่น
เหยียดหยาม กดขี่ ข่มเหง หรือเบียดเบียนประชาชนผู้มาติดต่อ

๖.๑๐ ต้องสุภาพเรียบร้อย และไม่แสดงความดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ ข่มเหง ประชาชน
ที่ใช้บริการขององค์การ

การไม่สุภาพเรียบร้อย หรือแสดงความดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ ข่มเหง ประชาชนที่ใช้
บริการขององค์การอยู่เนื่อง ๆ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

๖.๑๑ ต้องไม่กระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาผลประโยชน์อันอาจจะกระทำให้
เสียหายแก่เกียรติยศหรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ของตน

๖.๑๒ ต้องไม่เป็นพนักงาน ลูกจ้าง กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือดำรงตำแหน่งอื่นใด
ที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกันในหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจรวมทั้งห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทของเอกชน

๖.๑๓ ต้องไม่กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว เช่น ประพฤติตนเป็นคนเสเพล
เสพของมีเงินมาจนไม่สามารถครองสติได้ หมกมุ่นในการพนัน กระทำหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการอื่นใด ซึ่งอาจ
ทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ของตน

๖.๑๔ กระทำผิดอาญาจนได้รับโทษ โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก หรือได้รับโทษ
ที่หนักกว่า เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ เป็นความผิดวินัย
อย่างร้ายแรง

๖.๑๕ ต้องร่วมมือระหว่างพนักงานช่วยเหลือกันในกิจการขององค์การ ต้องรักษาความสามัคคีในบรรดาผู้อยู่ในวงงานขององค์การ และต้องไม่กระทำการใด ๆ อันอาจเป็นเหตุให้เกิดความแตกแยกสามัคคี หรือก่อให้เกิดความกระด้างกระเดื่องในบรรดาผู้อื่นในวงงานขององค์การ

๖.๑๖ ต้องร่วมมือประสานงานด้วยดีกับส่วนราชการ หรือสถาบันอื่นที่เกี่ยวข้องกับกิจการขององค์การ

๖.๑๗ ต้องไม่เสพสุรา หรือของมีนเมาอย่างอื่น หรือเมาสุรา หรือของมีนเมาอย่างอื่นในเวลาปฏิบัติหน้าที่

การเสพสุราหรือของมีนเมาอย่างอื่น หรือเมาสุรา หรือของมีนเมาอย่างอื่นในเวลาปฏิบัติหน้าที่อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่องค์การอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๗ ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่ส่งเสริมและดูแล ระมัดระวังให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติตามวินัย

ถ้าผู้บังคับบัญชารู้ว่าผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาคนใดกระทำความผิดวินัย จะต้องดำเนินการทางวินัยทันที ถ้าเห็นว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยที่จะต้องได้รับโทษและอยู่ในอำนาจของตนที่จะลงโทษได้ให้สั่งลงโทษ แต่ถ้าเห็นว่าผู้นั้นควรจะต้องได้รับโทษสูงกว่าที่ตนมีอำนาจสั่งลงโทษ ให้รายงานต่อผู้บังคับบัญชาของผู้กระทำความผิดวินัยเหนือตนขึ้นไป เพื่อให้พิจารณาดำเนินการสั่งลงโทษตามสมควรแก่กรณี

ผู้บังคับบัญชาผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ หรือปฏิบัติหน้าที่ตามข้อนี้โดยไม่สุจริตให้ถือว่าผู้บังคับบัญชานั้นกระทำความผิดวินัย และต้องได้รับโทษไม่น้อยกว่าโทษสำหรับความผิดที่ผู้ใต้บังคับบัญชาได้กระทำความผิดด้วย

หมวด ๒

โทษและการลงโทษ

ข้อ ๘ การลงโทษพนักงาน ผู้สั่งลงโทษต้องสั่งลงโทษให้เหมาะสมกับความผิด และในคำสั่งลงโทษให้แสดงว่าผู้ถูกลงโทษกระทำความผิดวินัยในกรณีใด ตามข้อใด

ข้อ ๙ โทษวินัยมี ๕ สถาน คือ

๙.๑ ภาคทัณฑ์

๙.๒ ตัดเงินเดือน

๙.๓ ลดขั้นเงินเดือน

๙.๔ ให้ออก

๙.๕ ไล่ออก

ข้อ ๑๐ การลงโทษไล่ออกนั้น ให้กระทำในกรณีที่พนักงานกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง อย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

๑๐.๑ ทุจริตต่อหน้าที่

๑๐.๒ ละทิ้งหน้าที่หรือประมาทเลินเล่อในการปฏิบัติหน้าที่ หรือจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่งองค์การ ระเบียบของส่วนราชการ หรือมติคณะรัฐมนตรี เป็นเหตุให้เสียหายแก่องค์การอย่างร้ายแรง

๑๐.๓ เปิดเผยความลับขององค์การ เป็นเหตุให้เสียหายแก่องค์การอย่างร้ายแรง

๑๐.๔ ชัดคำสั่งหรือหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่โดยชอบด้วยกฎหมาย หรือระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งขององค์การ

๑๐.๕ รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา เป็นเหตุให้เสียหายแก่องค์การอย่างร้ายแรง

๑๐.๖ ไม่สุภาพเรียบร้อย หรือแสดงความดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ ข่มเหง ประชาชน ที่ใช้บริการขององค์การอยู่เนื่อง ๆ

๑๐.๗ ขาดงานติดต่อกันในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบวัน โดยไม่มีเหตุอันสมควร

๑๐.๘ กระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกหรือหนักกว่า เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

๑๐.๙ ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

๑๐.๑๐ เสพสุราหรือของมีเมาอย่างอื่น หรือเมาสุรา หรือของมีเมาอย่างอื่น ในเวลาปฏิบัติหน้าที่ เป็นเหตุให้เสียหายแก่องค์การอย่างร้ายแรง

โทษไล่ออกตามข้อ ๑๐ เว้นแต่ ๑๐.๑, ๑๐.๗, ๑๐.๘ และ ๑๐.๙ นี้ ถ้ามีเหตุอันสมควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่ห้ามมิให้ลดโทษต่ำกว่าให้ออก

ข้อ ๑๑ การลงโทษให้ออกนั้น ให้กระทำในกรณีที่พนักงานกระทำความผิดวินัย อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่องค์การไม่ถึงร้ายแรง และได้รับการตักเตือนเป็นหนังสือแล้วในความผิดดังต่อไปนี้

๑๑.๑ ละทิ้งหน้าที่หรือขาดงานอยู่เนื่อง ๆ

๑๑.๒ ประมาทเลินเล่อในหน้าที่อยู่เนื่อง ๆ

๑๑.๓ จงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับ คำสั่งองค์การ ระเบียบของส่วนราชการ หรือมติคณะรัฐมนตรี

๑๑.๔ เปิดเผยความลับขององค์การ

๑๑.๕ ชัดคำสั่งหรือหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งในหน้าที่โดยชอบด้วยกฎหมาย หรือระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งขององค์การ

๑๑.๖ รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา

๑๑.๗ ทะเลาะวิวาทกับผู้ร่วมงานอยู่เนื่อง ๆ

๑๑.๘ ประพฤติตนเป็นที่เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่

๑๑.๙ เสพสุราหรือของมีเมาอย่างอื่น หรือเมาสุรา หรือของมีเมาอย่างอื่นในเวลา

ปฏิบัติหน้าที่

ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อน จะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่ห้ามมิให้ลดโทษต่ำกว่าลดขั้นเงินเดือน

ข้อ ๑๒ พนักงานผู้ใดกระทำผิดวินัยที่ยังไม่ถึงขั้นต้องไล่ออก หรือให้ออก ตามข้อ ๑๐ หรือข้อ ๑๑ ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษลดขั้นเงินเดือน ตัดเงินเดือน หรือภาคทัณฑ์ ตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด

ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อน จะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้แต่สำหรับการลงโทษภาคทัณฑ์ให้ใช้เฉพาะกรณีกระทำ ความความผิดเพียงเล็กน้อยหรือมีเหตุอันควรลดหย่อนซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษตัดเงินเดือน

ในกรณีกระทำผิดวินัยเพียงเล็กน้อย และเป็นความผิดครั้งแรกถ้าผู้บังคับบัญชาเห็นว่าเหตุอันควรลดโทษจะงดโทษให้โดยการว่ากล่าวตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษร หรือให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือว่าจะไม่ทำความผิดเช่นนั้นอีกภายในกำหนดเวลาไม่เกิน ๑๒ เดือนก็ได้

ข้อ ๑๓ การลงโทษลดขั้นเงินเดือน หากต้องลดลงเกินกว่าขั้นต่ำสุดของตำแหน่ง ก็ให้ลดลงสู่ขั้นของตำแหน่งถัดไปได้ แต่ยังถือว่าพนักงานผู้นั้นอยู่ในตำแหน่งเดิม

ข้อ ๑๔ อำนาจสั่งลงโทษของผู้บังคับบัญชา มีดังนี้

๑๔.๑ ผู้อำนวยการสั่งลงโทษแก่พนักงานได้ทุกสถานและทุกคน เว้นแต่การสั่งลงโทษทางวินัยแก่พนักงานชั้นที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญ พนักงานตำแหน่งที่ขึ้นตรงต่อผู้อำนวยการ หรือขึ้นตรงต่อคณะกรรมการบริหารกิจการองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพก่อน

๑๔.๒ โทษไล่ออก หรือให้ออก ผู้บังคับบัญชาตำแหน่งต่ำกว่าผู้อำนวยการ จะสั่งได้เพียงใดให้เป็นไปตามที่ผู้อำนวยการมอบหมาย

๑๔.๓ โทษลดขั้นเงินเดือนหรือตัดเงินเดือน ผู้บังคับบัญชาจะสั่งได้ครั้งหนึ่งไม่เกินอัตราที่กำหนดไว้ในบัญชี ๑ หรือ บัญชี ๒ แนบท้ายข้อบังคับนี้

๑๔.๔ โทษภาคทัณฑ์ ผู้บังคับบัญชาตามข้อ ๑๔.๒ และข้อ ๑๔.๓ มีอำนาจสั่งได้

ข้อ ๑๕ เมื่อได้สั่งลงโทษไปแล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาแจ้งให้ผู้ถูกลงโทษลงนามรับทราบคำสั่งลงโทษภายใน ๗ วัน หากพ้นกำหนดนั้น ผู้ถูกลงโทษไม่ลงนามรับทราบคำสั่งด้วยประการใดก็ตามให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผย ณ ที่ทำการของผู้ถูกลงโทษ เมื่อปิดคำสั่งแล้วให้ถือว่าผู้ถูกลงโทษได้รับทราบคำสั่งนั้นแล้ว ตั้งแต่วันปิดประกาศเป็นต้นไป

เมื่อผู้มีอำนาจสั่งลงโทษได้สั่งลงโทษไปแล้ว ต้องเสนอรายงานการสั่งลงโทษนั้นไปตามลำดับจนถึงผู้อำนวยการ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย ภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ออกคำสั่งลงโทษ

ผู้อำนวยการหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจะสั่งยืนตาม หรือสั่งเปลี่ยนแปลงประการใดก็ได้ แต่ถ้าสั่งลดโทษหรือยกโทษ ให้มีผลย้อนหลังถึงวันที่ได้รับโทษตามคำสั่งเดิม

ความในวรรคสอง วรรคสาม ไม่ใช่บังคับในกรณีผู้ถูกลงโทษอุทธรณ์คำสั่งลงโทษตามข้อ ๕๒

หมวด ๓

การสอบสวน

.....

ข้อ ๑๖ พนักงานผู้ใดถูกกล่าวหา หรือปรากฏว่ากระทำความผิดวินัยตามข้อ ๑๐ และข้อ ๑๑ ให้ผู้บังคับบัญชาดังต่อไปนี้ มีอำนาจในการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนอย่างน้อย ๓ คนขึ้นไปทำการสอบสวน

๑๖.๑ ผู้อำนวยการ สำหรับพนักงานทุกตำแหน่ง

๑๖.๒ รองผู้อำนวยการ สำหรับพนักงานตั้งแต่ระดับหัวหน้ากลุ่มงานหรือเทียบเท่า ลงมาในสายการบังคับบัญชาของตน

๑๖.๓ ผู้อำนวยการเขตการเดินรถ ผู้อำนวยการสำนัก สำหรับพนักงานตั้งแต่ระดับต่ำกว่าหัวหน้างานหรือเทียบเท่าลงมาในสายการบังคับบัญชาของตน

ในกรณีเป็นที่สงสัยว่าจะมีมูลควรสอบสวนหรือไม่ จะสืบสวนหรือตั้งคณะกรรมการสอบสวนหาข้อเท็จจริงเสียก่อนก็ได้ ในกรณีที่ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษเห็นสมควรให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนการกระทำผิดวินัยทุกสถานตามข้อบังคับ รวมทั้งเห็นสมควรให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนใหม่ในเรื่องที่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนมาแล้ว ก็ให้กระทำโดยปฏิบัติตามข้อบังคับนี้โดยอนุโลม

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาร้องขอให้ตั้งผู้แทนสหภาพแรงงานที่ตนเป็นสมาชิกอยู่เป็นกรรมการสอบสวนร่วมด้วยให้สิ่งตั้งเป็นคณะกรรมการตามคำร้องขอขึ้นได้ไม่เกินหนึ่งคน กรรมการผู้แทนสหภาพแรงงานนั้นต้องเป็นพนักงานองค์การด้วย แต่จะเป็นเลขานุการ หรือทำหน้าที่เป็นเลขานุการของคณะกรรมการไม่ได้

ในกรณีที่พนักงานผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยตามข้อ ๑๐ และ ข้อ ๑๑ ได้ให้ถ้อยคำรับสารภาพเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชา ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษจะสั่งลงโทษโดยไม่ต้องตั้งคณะกรรมการสอบสวนก็ได้ แต่ถ้าหากแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้วก็ให้ดำเนินการต่อไปจนเสร็จสิ้น

ก่อนการสอบสวนให้ประธานกรรมการสอบสวนแจ้งข้อกล่าวหาและข้อเท็จจริงประกอบข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจง และนำพยานหลักฐานเข้าสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ด้วย เว้นแต่ผู้ถูกกล่าวหาหลบหนี

ข้อ ๑๗ พนักงานผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงดังต่อไปนี้ให้ถือว่าเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง จะลงโทษไล่ออกโดยไม่ต้องตั้งคณะกรรมการสอบสวนก็ได้

๑๗.๑ ทำความผิดอาญาจนได้รับโทษ โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก หรือได้รับโทษหนักกว่า เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

๑๗.๒ ทำความผิดเกี่ยวกับทุจริตต่อหน้าที่ และให้คำรับสารภาพเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาพนักงานสอบสวนหรือศาล หรือคำพิพากษาถึงที่สุดว่าทำความผิดเช่นนั้น แม้มิได้ถูกจำคุกก็ตาม

๑๗.๓ ละทิ้งหน้าที่หรือขาดงานติดต่อกันในคราวเดียวกันเกินกว่า ๑๐ วัน และผู้บังคับบัญชาได้สืบสวนหาข้อเท็จจริงแล้ว เห็นว่าไม่มีเหตุอันสมควร.

ในกรณีดังกล่าวให้ผู้บังคับบัญชา เสนอรายงานพร้อมด้วยหลักฐานตามลำดับจนถึงผู้อำนวยการ เมื่อผู้อำนวยการเห็นว่าเป็นหลักฐานฟังได้ตามรายงานนั้น ก็ให้ส่งไล่ออกได้

กรณีตามข้อ ๑๗.๓ หากการสืบสวนข้อเท็จจริง จะไม่แล้วเสร็จโดยเร็วให้ผู้มีอำนาจตามข้อ ๔๖ ส่งพนักงาน แล้วดำเนินการสืบสวนต่อไป

ข้อ ๑๘ การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้แต่งตั้งจากพนักงานหรือบุคคลที่เห็นสมควร ไม่น้อยกว่า ๓ คน ให้คณะกรรมการเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นเลขานุการ

ประธานกรรมการต้องดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา

ข้อ ๑๙ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้ระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหาและเรื่องที่กล่าวหาตลอดจนชื่อและตำแหน่งของผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวน และหากผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนได้รับมอบอำนาจให้อ่างหนังสือมอบอำนาจนั้นไว้ในคำสั่งแต่งตั้งด้วยทุกครั้ง

ข้อ ๒๐ เมื่อได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้วให้ประธานกรรมการส่งสำเนาคำสั่งให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหา เพื่อแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ แต่ถ้าไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบได้ให้ผู้บังคับบัญชาปิดสำเนาคำสั่งไว้ ณ ที่ทำการของผู้ถูกกล่าวหาแล้วรายงานประธานกรรมการสอบสวนโดยด่วน และให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาทราบคำสั่งตั้งแต่วันที่ปิดประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๒๑ ผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธิ์คัดค้านกรรมการสอบสวนที่มีเหตุอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

๒๑.๑ เป็นผู้ที่ได้รู้เห็นเหตุการณ์ในเรื่องที่สอบสวน

๒๑.๒ เป็นผู้มิประโยชน์ได้เสียในเรื่องที่สอบสวน

๒๑.๓ เป็นผู้มิเหตุโกรธเคืองกับผู้ถูกกล่าวหา

๒๑.๔ เป็นบุพการีเป็นผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องร่วมบิดาหรือมารดากับคู่กรณี

การคัดค้านให้ทำเป็นหนังสือแสดงเหตุที่คัดค้านนั้นยื่นต่อประธานกรรมการ ภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

เมื่อได้รับหนังสือคัดค้านแล้วให้ประธานกรรมการส่งหนังสือคัดค้านนั้นไปยังผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เพื่อพิจารณาสั่งการโดยด่วน ถ้าผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาเห็นว่าการคัดค้านนั้นมีเหตุอันควรรับฟังได้ก็ให้สั่งเปลี่ยนแปลงกรรมการที่ถูกคัดค้าน แต่ถ้าเห็นว่าการคัดค้านนั้นไม่มีเหตุอันควรรับฟังหรือเห็นว่าแม้จะให้ผู้ที่ถูกคัดค้านนั้นร่วมเป็นคณะกรรมการสอบสวนก็ไม่ทำให้เสียความเป็นธรรมจะสั่ง

ยกคำคัดค้านนั้นเสียก็ได้ แล้วแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาที่คัดค้านทราบและส่งเรื่องให้คณะกรรมการสอบสวนรวมสำนวนไว้

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาคัดค้านกรรมการสอบสวนและผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนยังมีได้สั่งการตามวรรคสาม ห้ามมิให้ผู้ที่ถูกคัดค้านร่วมในการสอบสวน

ข้อ ๒๒ เมื่อได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ถ้าผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่ามีความเหตุอันสมควร หรือจำเป็นที่จะต้องเปลี่ยนตัวกรรมการสอบสวนก็ให้ดำเนินการได้ ทั้งนี้ให้นำข้อ ๑๘ และข้อ ๑๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลมแต่กรรมการทั้งหมดต้องไม่น้อยกว่า ๓ คน

การเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับคณะกรรมการสอบสวนตามวรรคหนึ่งไม่กระทบกระเทือนการสอบสวนที่ดำเนินการไปแล้ว

ข้อ ๒๓ คณะกรรมการสอบสวนมีหน้าที่สอบสวน รวบรวมพยานหลักฐานเพื่อให้ทราบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ต่าง ๆ อันเกี่ยวกับเรื่องที่ถูกกล่าวหา

เอกสารที่ใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวนให้ใช้ต้นฉบับที่แท้จริงแต่ถ้ามีความจำเป็นไม่อาจนำต้นฉบับมาได้ จะใช้สำเนาที่กรรมการสอบสวนหรือผู้มีหน้าที่รับผิดชอบรับรองว่าเป็นสำเนาที่ถูกต้องก็ได้

ข้อ ๒๔ ให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ประธานกรรมการได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ถ้ามีความจำเป็นซึ่งจะสอบสวนให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาดังกล่าวไม่ได้ ก็ให้คณะกรรมการสอบสวนขยายเวลาสอบสวนได้อีกไม่เกิน ๓๐ วัน โดยบันทึกเหตุผลที่ต้องขยายเวลาไว้ในสำนวนด้วย

ในกรณีที่ได้ขยายเวลาการสอบสวน ตามวรรคหนึ่งแล้วยังสอบสวนไม่แล้วเสร็จให้ประธานกรรมการขออนุมัติขยายเวลาต่อผู้สั่งแต่งตั้งได้ครั้งละไม่เกิน ๓๐ วัน และให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนติดตามเร่งรัดการสอบสวนให้แล้วเสร็จโดยเร็วด้วย

ข้อ ๒๕ ในการสอบปากคำบุคคลต้องมีกรรมการนั่งสอบสวนอย่างน้อยสองคนจึงจะเป็นองค์คณะทำการสอบสวนได้

ข้อ ๒๖ ในการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนห้ามบุคคลอื่นร่วมสอบสวน หรือเข้าฟังการสอบสวน เว้นแต่บุคคลที่คณะกรรมการสอบสวนเรียกมาเพื่อประโยชน์ในการสอบสวน

การสอบสวนปากคำบุคคลให้บันทึกถ้อยคำเป็นหนังสือแสดงชื่อ ที่อยู่ อาชีพของผู้ให้ถ้อยคำ และชื่อของกรรมการผู้นั่งสอบสวนทุกคนไว้ด้วย เมื่อได้สอบสวนบันทึกถ้อยคำเสร็จแล้วให้อ่านให้ผู้ให้ถ้อยคำฟัง หรือจะให้ผู้ให้ถ้อยคำอ่านก็ได้เมื่อรับว่าถูกต้องแล้วก็ให้ผู้ให้ถ้อยคำและกรรมการผู้นั่งสอบสวนทุกคนลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐานท้ายบันทึกถ้อยคำนั้น กรรมการผู้ใดมิได้ร่วมนั่งสอบสวนด้วยห้ามมิให้ลงลายมือชื่อในบันทึกถ้อยคำนั้น ถ้าบันทึกถ้อยคำมีหลายแผ่นให้ผู้ให้ถ้อยคำกับกรรมการผู้นั่งสอบสวนอย่างน้อยหนึ่งคนลงลายมือชื่อไว้ทุกแผ่นด้วย ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่ยอมลงลายมือชื่อก็ให้บันทึกเหตุนี้ไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้นด้วย

ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ปกติให้พิมพ์หัวแม่มือขวาต่อหน้ากรรมการผู้นั่งสอบสวน และบันทึกไว้ด้วยว่าเป็นลายพิมพ์หัวแม่มือขวาของผู้ใด

ในการบันทึกถ้อยคำ ห้ามมิให้ชุดลบหรือบันทึกข้อความทับ ถ้าจะต้องแก้ไขข้อความที่ได้บันทึกไว้แล้วให้ใช้วิธีขีดฆ่า หรือตอกเติมโดยให้ผู้ให้ถ้อยคำและกรรมการผู้นั่งสอบสวนอย่างน้อยหนึ่งคนลงลายมือชื่อกำกับไว้ทุกแห่งที่ขีดฆ่าหรือตอกเติม

ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำขอให้ถ้อยคำใหม่เปลี่ยนแปลงไปจากที่ให้ไว้ในตอนต้นห้ามมิให้ขีดฆ่าข้อความเดิม แต่ให้บอกไว้ว่า “ข้าพเจ้าขอให้การใหม่” แล้วบันทึกคำให้การใหม่พร้อมทั้งเหตุผลที่ต้องให้การใหม่

ข้อ ๒๗ ก่อนการสอบสวนถ้อยคำผู้ถูกกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ว่า ผู้ถูกกล่าวหา มีสิทธิอ้างพยานหลักฐานหรือนำพยานหลักฐานมาสืบแก้ข้อกล่าวหาได้

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำรับสารภาพว่าได้กระทำความผิดจริงตามข้อกล่าวหาคณะกรรมการสอบสวนจะไม่ทำการสอบสวนต่อไปก็ได้ โดยให้บันทึกถ้อยคำรับสารภาพไว้เป็นหลักฐาน แต่ถ้าเห็นสมควรที่จะได้รับทราบข้อเท็จจริง และพฤติการณ์อันเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวนนั้นโดยละเอียดจะทำการสอบสวนต่อไปตามสมควรแก่กรณีก็ได้

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหามิได้ให้ถ้อยคำรับสารภาพตลอดข้อหา ก็ให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนต่อไปจนเสร็จสิ้น

การนำสืบแก้ข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาจะนำพยานหลักฐานมาเองหรือจะอ้างพยานหลักฐานขอให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกพยานหลักฐานมาก็ได้

ข้อ ๒๘ ในการชี้แจงข้อกล่าวหาผู้ถูกกล่าวหาจะให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวน หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ ลงลายมือชื่อของผู้ถูกกล่าวหายื่นต่อคณะกรรมการสอบสวนก็ได้

ก่อนการสอบสวนเสร็จ ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งได้ให้ถ้อยคำ หรือยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาไว้แล้ว จะขอให้ถ้อยคำเพิ่มเติมหรือยื่นคำชี้แจงเพิ่มเติมหรือนำสืบแก้ข้อกล่าวหาเพิ่มเติม ต่อคณะกรรมการสอบสวนอีกก็ได้

ข้อ ๒๙ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มาให้ถ้อยคำหรือไม่ยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายในเวลาที่คณะกรรมการสอบสวนกำหนด ซึ่งได้แจ้งให้ทราบล่วงหน้าแล้วไม่น้อยกว่า ๕ วัน และโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร คณะกรรมการสอบสวนจะดำเนินการสอบสวนไปโดยไม่สอบสวนตัวผู้ถูกกล่าวหาก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุนั้นไว้ในสำนวนการสอบสวน ในกรณีเช่นนี้ ถ้าภายหลังผู้ถูกกล่าวหาขอให้ถ้อยคำหรือยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาก่อนการสอบสวนเสร็จ ก็ให้คณะกรรมการสอบสวนให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหา

ข้อ ๓๐ ในกรณีที่พยานไม่มาหรือไม่ยอมให้ถ้อยคำ หรือคณะกรรมการสอบสวนเรียกพยานไม่ได้ภายในเวลาอันสมควร คณะกรรมการสอบสวนจะไม่สอบสวนพยานนั้นก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุนั้นไว้ในสำนวนการสอบสวน ทั้งนี้เว้นแต่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าเหตุสมควรที่พยานไม่สามารถมาได้ ตามกำหนดหรือได้ตัวพยานมาให้ถ้อยคำก่อนการสอบสวนเสร็จ ก็ให้ผ่อนผันได้ตามสมควรแก่กรณี

ข้อ ๓๑ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า การสอบสวนพยานหลักฐานใด จะทำให้การสอบสวนล่าช้าโดยไม่จำเป็น หรือมิใช่เป็นพยานหลักฐานในประเด็นสำคัญ คณะกรรมการสอบสวนจะงดการสอบสวนพยานหลักฐานนั้นเสียก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุผลไว้ในสำนวนการสอบสวน

ข้อ ๓๒ ในกรณีการสอบสวนปรากฏกรณีมีมูลว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ในเรื่องอื่นนอกจากระบุไว้ในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนซึ่งเกิดขึ้นก่อนคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้ประธานกรรมการรายงานไปยังผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยไม่ชักช้า ถ้าผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าควรให้คณะกรรมการสอบสวนที่ได้แต่งตั้งไว้แล้วทำการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหา ในเรื่องอื่นที่เพิ่มขึ้นนั้นด้วย ก็ให้ทำเป็นคำสั่งเพิ่มเติมขึ้นและให้นำข้อ ๑๙ ข้อ ๒๐ และข้อ ๒๗ มาใช้บังคับ โดยอนุโลม ในกรณีเช่นนี้ให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนรวมเป็นสำนวนเดียวกันได้ แต่ถ้าผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าควรแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนขึ้นใหม่ เพื่อทำการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหา ในเรื่องที่ปรากฏเพิ่มขึ้นนั้นก็ให้เป็นไปตามที่ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนจะสั่ง

ถ้าปรากฏกรณีมีมูลว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรงในเรื่องอื่น ให้คณะกรรมการมีอำนาจทำการสอบสวนความผิดวินัยในเรื่องอื่นนั้นรวมกับการสอบสวนในข้อหาเดิมได้ด้วย

ข้อ ๓๓ ถ้าการสอบสวนปรากฏกรณีมีมูลพาดพิงไปถึงพนักงานผู้อื่นที่มีได้ระบุตัวเป็นผู้ถูกกล่าวหาตามคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนว่ามีส่วนร่วมกระทำผิดในเรื่องที่สอบสวนด้วยให้ประธานกรรมการรายงานไปยังผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เพื่อดำเนินการตามสมควรแก่กรณีโดยไม่ชักช้า

ข้อ ๓๔ ในกรณีที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดชี้ขาดเกี่ยวกับผู้ถูกกล่าวหาคนใดว่ากระทำผิดในเรื่องที่สอบสวน ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาของศาลได้ความประจักษ์ชัด อยู่แล้ว คณะกรรมการสอบสวนจะถือเอาคำพิพากษานั้นเป็นพยานหลักฐาน โดยไม่สอบสวนพยานหลักฐาน อย่างอื่นที่สนับสนุนข้อกล่าวหาก็ได้

ข้อ ๓๕ ในระหว่างการสอบสวน ถ้ามีการย้ายหรือแต่งตั้งผู้ถูกกล่าวหาไปดำรงตำแหน่ง นอกบังคับบัญชาของผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนก็ให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนต่อไปจนเสร็จ แล้วทำรายงานเสนอสำนวนการสอบสวนต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เพื่อพิจารณาเสนอความเห็น ส่งไปให้ผู้บังคับบัญชาใหม่ของผู้ถูกกล่าวหาที่มีอำนาจสั่งลงโทษพิจารณาสั่งการ เว้นแต่กรณีที่มีผู้ถูกกล่าวหาหลายคน และถูกย้ายหรือแต่งตั้งไปอยู่ต่างสังกัดให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเสนอสำนวนการสอบสวนไปยังผู้มีอำนาจลงโทษแก่พนักงานทุกคนที่ถูกกล่าวหาพิจารณาสั่งการในระหว่างการสอบสวน ถ้าผู้ถูกกล่าวหาตายให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนต่อไปจนเสร็จ

ข้อ ๓๖ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้ทำการสอบสวนพยานหลักฐานต่าง ๆ เสร็จแล้วให้คณะกรรมการสอบสวนประชุมปรึกษา แล้วทำรายงานการสอบสวนเสนอต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน โดยสรุปข้อเท็จจริงและพยาน หลักฐานต่าง ๆ พร้อมทั้งความเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัยหรือไม่อย่างไร ถ้าเห็นว่าเป็นความผิดให้ระบุว่ามีผิดข้อใด ฐานใด และควรได้รับโทษสถานใด หากกรรมการสอบสวน

คนใดมีความเห็นแย้งให้ทำความเห็นแย้งติดไว้ในสำนวนการสอบสวนและให้ทำสารบาญเอกสารการสอบสวนติดสำนวนไว้ด้วย

ในการประชุมปรึกษาของคณะกรรมการสอบสวนต้องมีการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธาน ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวน ให้ถือเสียงข้างมากถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่ง เป็นเสียงชี้ขาด

เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้ทำรายงานสอบสวนตามวรรคหนึ่ง และเสนอสำนวนการสอบสวนต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ถือว่าได้สอบสวนเสร็จ

ข้อ ๓๗ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้เสนอสำนวนการสอบสวนมาแล้ว ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนหรือผู้บังคับบัญชาตามข้อ ๓๕ แล้วแต่กรณีที่มีอำนาจสั่งลงโทษพิจารณาและสั่งการตามอำนาจที่มีอยู่หากเห็นว่าโทษที่จะลงเกินอำนาจของตนให้เสนอผู้บังคับบัญชาเหนือตน เพื่อพิจารณาสั่งการต่อไปภายในกำหนด ๑๕ วัน นับแต่วันได้รับสำนวนการสอบสวน

ข้อ ๓๘ ในกรณีผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนหรือผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจสั่งลงโทษเห็นสมควรให้สอบสวนเพิ่มเติมประการใด ก็ให้กำหนดประเด็นพร้อมทั้งเอกสารที่เกี่ยวข้องไปให้คณะกรรมการเพื่อดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็น เมื่อคณะกรรมการได้รับเรื่องที่จะต้องสอบสวนเพิ่มเติมแล้วให้บันทึกวันรับเรื่องนั้นไว้ในสำนวน

ในกรณีที่จะต้องสอบสวนเพิ่มเติมนี้ให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมให้เสร็จภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่คณะกรรมการได้รับเรื่องที่จะต้องสอบสวนเพิ่มเติม

ข้อ ๓๙ ในกรณีที่ปรากฏว่า การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนหรือการสอบสวนตอนใดทำไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามข้อบังคับนี้ ในส่วนที่เป็นสาระสำคัญอันจะทำให้เสียความเป็นธรรมไปให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือผู้อำนวยการสั่งให้แก้ไขหรือดำเนินการเสียใหม่เฉพาะตอนที่ไม่ถูกต้องได้

ข้อ ๔๐ การนับเวลาตามข้อบังคับนี้ ถ้ามิได้กำหนดเป็นอย่างอื่นเวลาเริ่มต้นให้นับถัดจากวันแรกแห่งเวลานั้นเป็นวันเริ่มนับเวลา แต่ถ้าเป็นกรณีขยายเวลาให้นับวันต่อจากวันสุดท้ายแห่งเวลาเดิมเป็นวันเริ่มเวลาที่ขยายออกไป ส่วนเวลาสิ้นสุดนั้นถ้าวันสุดท้ายแห่งเวลาตรงกับวันหยุดขององค์การให้นับวันเริ่มเปิดทำการใหม่เป็นวันสุดท้ายแห่งเวลา

ข้อ ๔๑ ห้ามมิให้สั่งพักงานพนักงาน เว้นแต่พนักงานผู้ใดถูกกล่าวหาหรือปรากฏว่ากระทำผิดวินัย จนถึงการตั้งคณะกรรมการขึ้นสอบสวนตามข้อ ๑๖ หรือผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดอาญาหรือถูกฟ้องคดีอาญาให้สั่งพักงาน เพื่อรอฟังผลการพิจารณาสอบสวนได้เมื่อมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

๔๑.๑ กรณีที่ถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนหรือต้องหาว่ากระทำผิดอาญาหรือถูกฟ้องคดีอาญาเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับการทุจริต

๔๑.๒ มีพฤติการณ์ที่แสดงว่า ถ้าให้ผู้นั้นคงอยู่ปฏิบัติงานจะเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนพิจารณาหรือจะก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อย

๔๑.๓ ผู้นั้นอยู่ในระหว่างถูกคุมขังหรือจำคุกมาเป็นเวลาติดต่อกันเกินกว่า ๑๐ วัน ในกรณีดังกล่าวให้ผู้บังคับบัญชารายงานตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจสั่งพักงาน ตามข้อ ๔๖ เพื่อพิจารณาสั่งการ การสั่งพักงานให้เป็นไปตลอดเวลาที่สอบสวนพิจารณาเว้นแต่เหตุที่ควรสั่งดังกล่าวได้หมดไปแล้ว จะสั่งให้กลับเข้าทำงานก่อนการสอบสวนพิจารณาเสร็จก็ได้

ถ้าภายหลังปรากฏผลการสอบสวนพิจารณาผู้นั้นมิได้กระทำผิดหรือกระทำผิดไม่ถึงกับจะถูก ลงโทษไล่ออก หรือให้ออก และไม่มีกรณีที่จะต้องออกจากงานด้วยเหตุอื่น ก็ให้ผู้นั้นมีอำนาจตามข้อ ๔๖ สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าทำงานในตำแหน่งเดิมหรือในตำแหน่งระดับเดียวกัน

ข้อ ๔๒ เมื่อได้สั่งพักงานในสำนวนใด หรือคดีใดไว้แล้ว ภายหลังปรากฏว่าผู้ถูกสั่งพักงานนั้น ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยจนถูกตั้งกรรมการสอบสวนในสำนวนอื่น หรือถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำผิดอาญาในคดีอื่นเพิ่มขึ้นอีก ก็ให้สั่งพักงานในสำนวนหรือคดีที่เพิ่มขึ้นนั้นได้ด้วย

ข้อ ๔๓ การสั่งพักงานห้ามมิให้สั่งพักงานย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่ง เว้นแต่

๔๓.๑ ผู้ซึ่งจะถูกสั่งพักงานอยู่ในระหว่างถูกคุมขังหรือต้องจำคุกโดยคำพิพากษา การสั่งพักงานในเรื่องนั้นให้สั่งพักย้อนหลัง ไปถึงวันแรกที่ถูกคุมขังหรือจำคุก

๔๓.๒ ในกรณีที่ได้มีการสั่งพักงานไว้แล้ว ถ้าจะต้องสั่งใหม่เพราะคำสั่งเดิม ไม่ถูกต้องให้สั่งตั้งแต่วันที่สั่งพักงานตามคำสั่งเดิม หรือตามวันที่ควรต้องพักงานในขณะที่ออกคำสั่งเดิม

ข้อ ๔๔ คำสั่งพักงาน ให้ทำเป็นหนังสือโดยระบุชื่อผู้ถูกสั่งพักงานพร้อมทั้งเหตุผล

เมื่อมีคำสั่งให้พนักงานผู้ใดพักงานแล้ว ให้แจ้งคำสั่งให้ผู้บังคับบัญชาและผู้นั้นทราบโดยพลัน แต่ถ้าไม่อาจแจ้งให้ทราบได้ให้ปิดสำเนาคำสั่งไว้ ณ ที่ทำการของผู้นั้น และให้ถือว่าผู้ถูกสั่งพักงานได้รับทราบคำสั่งแล้ว เว้นแต่

๔๔.๑ กรณีที่ถูกสั่งพักงานปฏิบัติงานล่วงเลยวันสั่งพักงาน ให้ถือวันถัดจากวันรับทราบคำสั่งเป็นวันสั่งพักงาน

๔๔.๒ ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชามีคำสั่งให้ผู้ถูกพักงานส่งมอบงานด้วย ให้ผู้ถูกพักงานส่งมอบงานให้เสร็จสิ้นภายในกำหนด ๗ วัน นับถัดจากวันรับทราบคำสั่งและให้ถือวันถัดจากวันส่งมอบงานเสร็จเป็นวันสั่งพักงาน

ข้อ ๔๕ เมื่อได้สั่งให้พนักงานผู้ใดพักงาน ถ้าภายหลังปรากฏผลการสอบสวนพิจารณาโทษทางวินัยเป็นประการใด ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

๔๕.๑ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยตามข้อ ๑๐ หรือข้อ ๑๑ ก็ให้สั่งลงโทษไล่ออกหรือให้ออกแล้วแต่กรณี ตั้งแต่วันที่สั่งพักงานเว้นแต่กรณีที่ขาดงานโดยไม่มีเหตุอันสมควรให้สั่งไล่ออกหรือให้ออกตั้งแต่วันที่ขาดงานที่ไม่มีเหตุอันสมควรเป็นต้นไป

๔๕.๒ ในกรณีที่การสอบสวนไม่ได้ความชัดเจนว่าผู้นั้นได้กระทำผิดวินัย แต่มีมลทินมัวหมองในเรื่องที่ถูกสอบสวนซึ่งจะให้ป็นพนักงานต่อไป อาจจะทำให้เสียหายแก่องค์การ ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งเลิกจ้างตั้งแต่วันที่สั่งพักงาน

๔๕.๓ ในกรณีที่ปรากฏว่า ผู้นั้นกระทำผิดวินัย แต่ยังไม่ถึงขั้นที่จะต้องถูกลงโทษไล่ออกหรือให้ออก และไม่มิลทินมัวหมองตามข้อ ๔๕.๒ ก็ให้สั่งผู้นั้นกลับเข้าทำงานในตำแหน่งเดิม หรือตำแหน่งอื่นในระดับเดียวกันและให้ได้รับสิทธิผลประโยชน์ ในระหว่างพักงาน ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้แล้วลงโทษตามข้อ ๑๒

๔๕.๔ ในกรณีที่การสอบสวนไม่ได้ความว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัย และไม่มิลทินมัวหมองตามข้อ ๔๕.๒ หรือในกรณีละทิ้งหน้าที่ หรือขาดงานติดต่อกันในคราวเดียวกันเกินกว่า ๑๐ วัน โดยมีเหตุอันควรให้สั่งผู้นั้นกลับเข้าทำงาน และให้สิทธิผลประโยชน์ทำนองเดียวกันกับข้อ ๔๕.๓

ข้อ ๔๖ ผู้อำนวยการมีอำนาจสั่งพักงานแก่พนักงานได้ทุกตำแหน่ง สำหรับอำนาจการสั่งพักงานผู้อำนวยการจะมอบหมายให้ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นสั่งการแทนก็ได้

อำนาจสั่งให้กลับเข้าทำงานให้ปฏิบัติตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม

ข้อ ๔๗ การสั่งพักงานและการสั่งให้พนักงานกลับเข้าทำงานแก่ตำแหน่งที่ขึ้นตรงต่อผู้อำนวยการให้ผู้อำนวยการรายงานให้คณะกรรมการทราบด้วย

ข้อ ๔๘ เมื่อพนักงานผู้ใดไม่มาปฏิบัติงานติดต่อกัน ๓ วัน แล้วยังไม่ทราบสาเหตุให้ผู้บังคับบัญชาตั้งแต่หัวหน้าแผนกขึ้นไป หรือผู้รับมอบหมายทำการสืบสวนหาข้อเท็จจริงว่าผู้นั้นไม่มาปฏิบัติงานเพราะเหตุใด การสืบสวนดังกล่าวอาจทำได้ด้วยวิธีใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

๔๘.๑ การสอบถามผู้ร่วมงาน หรือญาติมิตรของผู้นั้น

๔๘.๒ ส่งหนังสือแจ้งไปยังที่อยู่ของผู้นั้น ตามที่แจ้งไว้กับองค์การ

๔๘.๓ ส่งเจ้าหน้าที่ไปสืบยังสถานที่อยู่ตามที่แจ้งไว้ หรือ ณ ที่คาดว่าจะได้พบปะผู้นั้น

๔๘.๔ สอบถามเจ้าตัวเมื่อพบตัวว่าไม่มาปฏิบัติงานเพราะเหตุใด หรือให้ทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ

การสอบถามหรือการชี้แจงถ้าไม่ทำเป็นหนังสือ ให้ผู้สอบถามบันทึกสาเหตุที่ไม่มาปฏิบัติงานไว้เป็นหลักฐานทุกครั้ง และให้ผู้ถูกสอบถามลงลายมือชื่อไว้ด้วย

ข้อ ๔๙ เมื่อพนักงานผู้ใดไม่มาปฏิบัติงานติดต่อกัน รวม ๓ วัน และได้ดำเนินการสืบสวนแล้วยังไม่ทราบว่าสาเหตุของการไม่มาปฏิบัติงาน ให้ดำเนินการตามข้อ ๔๘.๒ หรือ ๔๘.๓ แล้วแต่จะเห็นสมควร

เมื่อได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้วยังไม่ทราบสาเหตุที่ผู้นั้นไม่มาปฏิบัติงานจนเกินกว่า ๑๐ วัน และไม่ได้รับแจ้งจากผู้นั้นเป็นหนังสือ ให้ถือว่าผู้นั้นขาดงานติดต่อกันเกินกว่า ๑๐ วัน โดยไม่มีเหตุอันสมควร

ข้อ ๕๐ หากภายหลังพนักงานมารายงานตัวและอ้างเหตุหรือยื่นหลักฐานกรณีไม่มาปฏิบัติงานเกินกว่า ๑๐ วัน โดยมีเหตุอันสมควรให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

๕๐.๑ กรณีองค์การยังไม่มีคำสั่งลงโทษ ให้ผู้บังคับบัญชารับคำร้องพร้อมหลักฐาน (ถ้ามี) ถ้าเรื่องนั้นได้เสนอผู้มีอำนาจสั่งลงโทษแล้วให้รายงานระงับเรื่องไว้ และให้ผู้บังคับบัญชาแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นสอบสวนเพื่อหาข้อเท็จจริง โดยให้สอบสวนให้แล้วเสร็จภายใน ๗ วัน

๕๐.๒ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนเสร็จแล้วให้เสนอความเห็นต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนว่า การไม่มาปฏิบัติงานนั้นมีเหตุอันสมควรหรือไม่

๕๐.๒.๑ ถ้ามีเหตุอันสมควรจะให้อถือว่าเป็นการลาภิกขแล้วให้สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าทำงานตามเดิม

๕๐.๒.๒ ถ้าไม่มีเหตุอันสมควรให้ทำรายงานเสนอลงโทษทางวินัยโดยเร็ว

๕๐.๓ กรณีองค์การมีคำสั่งลงโทษแล้ว ห้ามรับคำร้อง ตามข้อ ๕๐.๑ แต่พนักงานมีสิทธิยื่นอุทธรณ์คำสั่งลงโทษตามหมวด ๔

หมวด ๔

การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์

.....

ข้อ ๕๑ ให้ผู้อำนวยการแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ขึ้นคณะหนึ่งอย่างน้อย ๕ คน แต่ไม่เกิน ๗ คน และแต่งตั้งผู้แทนจากสำนักกฎหมาย จำนวน ๑ คน เป็นกรรมการ เพื่อพิจารณาอุทธรณ์ตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๕๒ พนักงานที่ถูกลงโทษฐานกระทำผิดวินัย ถ้าเห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรมมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งลงโทษได้ โดยทำคำร้องเป็นหนังสือต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตามข้อ ๕๑ ภายใน ๓๐ วัน นับถัดจากวันรับทราบคำสั่งและให้อุทธรณ์ได้สำหรับตนเองเท่านั้น จะอุทธรณ์แทนคนอื่นหรือมอบหมายให้คนอื่นอุทธรณ์แทนตนไม่ได้

ข้อ ๕๓ เมื่อยื่นอุทธรณ์ไปแล้ว หากผู้อุทธรณ์ประสงค์จะยื่นคำแถลงการณ์ เป็นหนังสือ หรือขอแถลงการณ์ด้วยวาจา เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ก็ได้ แต่ต้องยื่น หรือทำคำขอเป็นลายลักษณ์อักษรก่อนคณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์เสร็จ

ข้อ ๕๔ ในการพิจารณาอุทธรณ์ คณะกรรมการมีอำนาจ

๕๔.๑ มอบหมายให้กรรมการหรือเจ้าหน้าที่คนหนึ่งคนใดตรวจสำนวนการสอบสวน และทำรายงานสรุปข้อเท็จจริงยกปัญหาที่เป็นประเด็นให้คณะกรรมการวินิจฉัยเพื่อความรวดเร็วก็ได้

๕๔.๒ สั่งให้คณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ทำการสอบสวนพยานหลักฐานเพิ่มเติม หรือคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์จะสอบสวนพยานหลักฐานเพิ่มเติมเองก็ได้

หากประเด็นที่ยกขึ้นอุทธรณ์นั้นเกี่ยวพันไปถึงการปฏิบัติงานของพนักงานอื่นจะเรียกพนักงานผู้นั้นมาสอบสวน หรือให้ทำคำชี้แจงแก่อุทธรณ์เป็นหนังสือตามประเด็นนั้นก็ได้

ข้อ ๕๕ เมื่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เสร็จแล้วให้ทำรายงานเสนอต่อผู้อำนวยการ พร้อมด้วยสำนวนการสอบสวน หรือหลักฐานการพิจารณาโทษว่า อุทธรณ์เรื่องนั้นมีข้อเท็จจริงประการใด ควรยืนยันตามคำสั่งเดิม ยกโทษ หรือเปลี่ยนแปลงโทษ เช่น เพิ่มโทษหรือลดโทษประการใด ด้วยเหตุผลอย่างไร เพื่อให้ผู้อำนวยการพิจารณาสั่งการต่อไป ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์พิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน นับถัดจากวันรับอุทธรณ์

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้อำนวยการให้เป็นที่สุด

การอุทธรณ์ไม่เป็นเหตุให้รอการลงโทษตามคำสั่งผู้บังคับบัญชา

เมื่อผู้อำนวยการสั่งประการใดแล้วให้สำนักการเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าของเรื่องดำเนินการให้เป็นไปตามที่สั่งการนั้นแล้วแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบโดยเร็ว

ข้อ ๕๖ การสอบสวนหรือการพิจารณาโทษทางวินัยของพนักงานผู้ใดยังไม่เสร็จสิ้นในวันประกาศใช้ข้อบังคับนี้ให้ปฏิบัติตามข้อบังคับเดิม เว้นแต่โทษที่กำหนดไว้ตามข้อบังคับนี้เป็นคุณต่อผู้ถูกกล่าวหา ให้ใช้โทษตามข้อบังคับนี้แทน

หมวด ๕

เงินเดือนระหว่างถูกพักงาน

.....

ข้อ ๕๗ พนักงานผู้ใดผู้ถูกสั่งพักงาน ให้งดจ่ายเงินเดือนและสิทธิผลประโยชน์อื่น สำหรับพนักงานผู้นั้นระหว่างพักงานไว้ก่อน ตั้งแต่วันสั่งพักงานเป็นต้นไป แต่ให้จ่ายเงินเดือนและสิทธิผลประโยชน์อื่น ถึงวันสุดท้ายก่อนวันถูกสั่งพักงาน

กรณีพนักงานผู้นั้นได้รับทราบคำสั่งพักงานภายหลังวันให้พักงาน และได้ปฏิบัติงานล่วงเลย วันให้พักงานให้งดจ่ายเงินเดือน ตั้งแต่วันถัดจากวันรับทราบคำสั่งให้พักงานนั้น

กรณีที่ผู้บังคับบัญชาสั่งให้ผู้ถูกพักงานส่งมอบงานด้วย ให้งดจ่ายเงินเดือนตั้งแต่วันถัดจาก วันส่งมอบงานเสร็จ แต่ต้องไม่เกิน ๗ วัน นับถัดจากวันรับทราบคำสั่งให้พักงาน

ข้อ ๕๘ เงินเดือนที่งดจ่ายไว้ระหว่างถูกพักงาน เมื่อคดีหรือกรณีถึงที่สุดให้ดำเนินการ ดังนี้

๕๘.๑ ถ้าผู้ถูกพักงานมิได้กระทำผิด และไม่มีมลทินมัวหมอง ในกรณีที่ถูกพักงาน เกี่ยวกับงานขององค์การฯ นั้น ให้จ่ายเงินเดือนให้เต็ม และให้ได้รับสิทธิผลประโยชน์อื่นตามระเบียบ ข้อบังคับ ขององค์การฯ แต่ถ้าเหตุที่ถูกสั่งพักงานเกิดจากการกระทำของพนักงานผู้นั้น ไม่เกี่ยวข้องกับงานขององค์การ ห้ามมิให้จ่าย

๕๘.๒ ถ้าผู้ถูกพักงานได้กระทำผิด แต่ถูกลงโทษไม่ถึงไล่ออก หรือให้ออก ให้จ่ายเงินเดือนได้ไม่เกินครึ่งหนึ่ง ตามที่ผู้อำนวยการจะสั่งการเป็นราย ๆ ไป ส่วนสิทธิผลประโยชน์อื่นใดจ่ายได้ตามสิทธิของผู้นั้น

๕๘.๓ ถ้าผู้ถูกพักงานมีมลทินมัวหมองในเรื่องที่สอบสวนนั้นแล้วจะเลิกจ้าง ก็ให้เลิกจ้างตั้งแต่วันสั่งพักงาน ไม่จ่ายเงินเดือนและสิทธิผลประโยชน์อื่นระหว่างพักงานให้ แต่ถ้าคงให้เป็นพนักงานต่อไป ก็ให้จ่ายเงินเดือนได้ไม่เกินครึ่งหนึ่ง ตามที่ผู้อำนวยการจะสั่งการเป็นราย ๆ ไป ส่วนสิทธิผลประโยชน์อื่นให้จ่ายได้ตามสิทธิของผู้นั้น

๕๘.๔ ถ้าผู้ถูกพักงานได้กระทำผิด โทษถึงให้ออก แต่ได้รับลดโทษลงเพราะมีเหตุอันควรปราณีไม่ถึงให้ออก ไม่ให้ได้รับเงินเดือนและสิทธิผลประโยชน์อื่น

ข้อ ๕๙ พนักงานที่อุทธรณ์คำสั่งลงโทษ และต่อมาผู้อำนวยการได้สั่งเปลี่ยนแปลงโทษใหม่ ให้ดำเนินการเกี่ยวกับเงินเดือนและสิทธิผลประโยชน์อื่นของพนักงานผู้นั้น ดังนี้

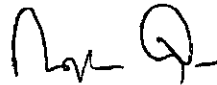
๕๙.๑ ในกรณียกโทษ หรือลดโทษ

๕๙.๑.๑ ถ้าโทษเดิมเป็นโทษไล่ออก หรือให้ออก เมื่อสั่งให้กลับเข้าทำงานตามเดิมให้นับอายุงานต่อเนื่อง โดยเว้นช่วงตั้งแต่วันที่ไล่ออก หรือให้ออก จนถึงวันที่สั่งให้กลับเข้าทำงานตามเดิม และไม่ให้ได้รับเงินเดือนและสิทธิผลประโยชน์อื่นในช่วงถูกลงโทษไล่ออกหรือให้ออกนั้น

๕๙.๑.๒ ถ้าโทษเดิมเป็นโทษลดขั้นเงินเดือน หรือตัดเงินเดือนให้คำนวณเงินของผู้นั้นตามคำสั่งใหม่ให้ถูกต้องแล้วดำเนินการไปตามนั้น

๕๙.๒ ในกรณีเพิ่มโทษ ให้ดำเนินการตามคำชี้ขาดของผู้อำนวยการ

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

(นายณัฐชาติ จารุจินดา)

ประธานกรรมการบริหารกิจการองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ

ฝ่ายบริหาร

สำนักการเจ้าหน้าที่

สำเนาถูกต้อง

(นางสุนันtha รัตนงู)

ท.รท.(สบจ.)

6 มิ.ย. 62

/สำเนาเรียน....

สำเนาเรียน ผอ.

รอง ผอ. ฝปร., รอง ผอ. ฝรอ., รอง ผอ. ฝรร., รอง ผอ. ฝผพ.

ช.ผอ. ฝปร., ช.ผอ. ฝรอ. 1, 2 ช.ผอ. ฝรร., ช.ผอ. ฝผพ.

- เพื่อโปรดทราบ

ผอ.ขจร. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8

ช.ผอ.ขจร. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8

กบท. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8

กบง. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8

กปค. 11, 21, 31, 12, 22, 32, 13, 23, 33, 14, 24, 34,

15, 25, 35, 16, 26, 36, 17, 27, 37, 18, 28, 38

สบส. สผอ. ผคก. สคต. สทส. สผง. สกม. สบก. สปร. 1, 2

สขผ. สบจ. สจท. สบค. สพบ. สดง.

ช.ผอ.สบส. ช.ผอ.สผอ. ช.ผอ.สคต. ช.ผอ.สทส. ช.ผอ.สผง. ช.ผอ.สกม. ช.ผอ.สบก.

ช.ผอ.สปร. 1, 2 ช.ผอ.สบจ. ช.ผอ.สจท. ช.ผอ.สบค. ช.ผอ.สพบ. ช.ผอ.สขผ.

กคป. กบส. กคน. กปส. กคพ. กคป. กคบ. กวพ. กวผ. กวป. กวท. กปค. กงก. กคค. กนค.

กบช. กบง. กรร. 1, 2, 3, 4 กจช. กบค. กบค. กบท. กคว. กวก. กฝอ. กสส. กพส. กชบ. กสค.

บส. คน. ปส. ปช. ลก. คพ. วม. วพ. บป. วป. งป. ผผ. พร. ปค. บร. ผค. คค. อบ. รจ. ปบ. คจ.

บง. บค. 1, 2, 3, 4 กท. 1, 2, 3, 4 ขผ. คบ. รบ. ขบ. วน. รส. ธก. ผค. กช. วบ. บผ. บง.

สก. ปอ. พท. กช. สส. สด.

ชก.(ฝปร.) ชก.(ฝรร.) ชก.(ฝรอ.) ชก.(สบจ.) ชก.(กชบ.) มธ.(สบส.) มธ.(สผอ.) มธ.(สคต.)

มธ.(สทส.) มธ.(สผง.) มธ.(ช.ผอ.ฝปร.) มธ.(สกม.) มธ.(สบก.) มธ.(ช.ฝรร.) มธ.(สปร. 1, 2)

มธ.(สจท.) มธ.(ช.ผอ.ฝรอ. 1, 2) มธ.(สพบ.)

สหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ

- เพื่อโปรดทราบ และแจ้งพนักงานในสังกัดเพื่อทราบด้วย

(นางสุนันtha รัตนชู)

ท.ชก.(สบจ.)

6 มิ.ย. 62

บัญชี ๑

บัญชีลดชั้นเงินเดือนและตัดเงินเดือนพนักงานประจำรายเดือน

ผู้บังคับบัญชา	ผู้กระทำผิดวินัย	ลดชั้น เงินเดือน ไม่เกิน	ตัดเงินเดือนไม่เกิน	
			กำหนดเวลา (เดือน)	กำหนดสัดส่วน เงินเดือน (%)
ผู้อำนวยการ	พนักงานทุกตำแหน่ง	ตามที่ เห็นสมควร	ตามที่ เห็นสมควร	ตามที่ เห็นสมควร
รองผู้อำนวยการ (เฉพาะในสายบังคับบัญชาของตน)	๑. ผู้อำนวยการเขต ๒. ผู้อำนวยการสำนัก ๓. ผู้ช่วยผู้อำนวยการเขต ๔. ผู้ช่วยผู้อำนวยการสำนัก ๕. หัวหน้ากลุ่มงาน ๖. หัวหน้างาน ๗. พนักงาน	๑ ๑ ๒ ๒ ๒ ๒ ๒	๒ ๒ ๓ ๓ ๔ ๕ ๖	๒๕ ๒๕ ๒๕ ๒๕ ๒๐ ๑๕ ๑๐
ผู้ช่วยรองผู้อำนวยการ (เฉพาะในสายบังคับบัญชาของตน)	๑. หัวหน้ากลุ่มงาน ๒. หัวหน้างาน ๓. หัวหน้าหมวด ๔. พนักงาน	๒ ๒ ๒ ๒	๒ ๓ ๔ ๕	๒๕ ๒๐ ๑๕ ๑๐
ผู้อำนวยการเขต ผู้อำนวยการสำนัก ผู้ตรวจการ (เฉพาะในสายบังคับบัญชาของตน)	๑. หัวหน้ากลุ่มงาน ๒. หัวหน้างาน ๓. หัวหน้าหมวด ๔. พนักงาน	๑ ๑ ๑ ๑	๑ ๒ ๓ ๔	๒๕ ๒๐ ๑๕ ๑๐
หัวหน้ากลุ่มงาน ผู้ตรวจการ (เฉพาะในสายบังคับบัญชาของตน)	๑. หัวหน้างาน ๒. หัวหน้าหมวด ๓. พนักงาน	- - -	๑ ๒ ๓	๒๐ ๑๐ ๑๕

บัญชี ๒
บัญชีตัดเงินเดือนพนักงานประจำรายวัน

ผู้บังคับบัญชา	กำหนดเวลา (เดือน)	กำหนดสัดส่วนเงินเดือน (บาท)
ผู้อำนวยการ	ตามความเห็นสมควร	ตามความเห็นสมควร
รองผู้อำนวยการ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย (เฉพาะในสายบังคับบัญชาของตน)	๖	๑๐๐
ผู้อำนวยการเขต ผู้อำนวยการสำนัก หรือผู้ที่ได้รับ มอบหมาย (เฉพาะในสายบังคับบัญชาของตน)	๔	๑๐๐
หัวหน้ากลุ่มงาน (เฉพาะในสายบังคับบัญชาของตน)	๓	๑๐๐